

Terugblik Edison Jazz/World 2012

'A Dutch cultural jewel'. Zo noemen veel Amerikaanse journalisten het Metropole Orkest. Met die opmerking opende Co de Kloet, NTR-radiomaker voor Radio 6 Soul & Jazz het Edison Jazz/World Gala. Een veer op de hoed van het door subsidies bedreigde omroeporkest onder leiding van Vince Mendoza, dat ook deze editie de muzikale begeleiding voor zijn rekening nam. Maar de echte pronkstukken van de avond waren natuurlijk de muzikanten die de prijs ten deel viel, en die ook maar *wat* graag in Eindhoven kwamen afhalen.

Bijzondere instrumenten

De Edison Award in de categorie Jazz Nationaal ging naar het album Testimoni van Martin Fondse m.m.v. Eric Vloeimans & Matangi Quartet. Fondse speelde op een wonderlijk instrument, bestaande uit een klavier met een blaaspijp eraan. Hij omschreef het zelf als 'een luxe melodica'. "Je weet wel, zo'n plastic speelgoedinstrument waar veel mensen in hun jeugd op hebben gespeeld. Gelukkig vond ik een professionele houten versie die *we!* mooi klinkt." Trompettist Eric Vloeimans noemde zichzelf desgevraagd 'een fan van Fondse' en vond het 'prachtig om met hem samen te werken'. Samen brachten zij het nummer Paraiso ten gehore.

In de categorie World won Music Of George I. Gurdjieff door The Gurdjieff Folk Instruments Ensemble o.l.v. Levon Eskenian de Edison. Of 'the most famous award we have in the Netherlands for good music', zoals De Kloet het bracht. Eskenian nam de prijs persoonlijk in ontvangst en hij gaf aan het bijzonder te vinden nu met het Metropole Orkest samen te werken. Het orkest had immers zelf ook een paar jaar geleden een Gurdjieff-project gedaan, waar hij zeer van onder de indruk was. Begeleid door het Metropole speelden twee Armeense solisten uit het ensemble vervolgens Chant From A Holy Book op een duduk, een traditioneel blaasinstrument uit de tijd (1877-1949) waarin Gurdjieff leefde.

Ode

Een speciaal moment werd ingeruimd ter ere van Rob Pronk. Deze veelzijdige Nederlandse jazzmuzikant, -componist en -arrangeur was een groot inspirator voor velen en overleed 6 juli op 84-jarige leeftijd. Als eerbetoon aan Pronk speelde het Metropole Orkest zijn compositie At Dawn.

Saxofonist Bart Wirtz ging naar huis met de enige award waar de vakjury geen eindverantwoordelijkheid over had: de Edison Jazzism Publieksprijs powered by Radio 6. "De grootste verrassing zat al in de nominatie", zei hij in zijn dankwoord. "Maar toen kwam het op stemmen aan en heb ik uiteraard wel wat vrienden en familie gemaild. Ik had echter niet kunnen dromen dat ik tot de finale zou doordringen. Toen dat gebeurde dacht ik bij mezelf: 'nu ga ik 'm winnen ook!'." Van zijn winnende album iDreamers speelde Wirtz, terzijde gestaan door trompettist Nicolas Payton, het nummer Camels.

Wel een beetje raar, 50 jaar...

De Edison Bijzondere Uitgave van Historische Aard was door de jury toegekend aan de cd-serie Jazz At The Concertgebouw. Sinds 2005 zijn al zes delen uitgebracht en binnenkort verschijnt deel 7: een dubbel-cd van Miles Davis. Deze release is mogelijk doordat het Nederlands Jazz Archief, dat onderdeel was van het wegbezuinigde Muziek Centrum Nederland, zelfstandig verder zal gaan.

Journalist Bert Vuijsje, die in het boekje van elke cd een uitgebreide toelichting schrijft, nam de award in ontvangst. Hij vertelde dat de opnamen afkomstig zijn uit de privécollectie van impresario Lou van Rees. Vuijsje noemde de kwaliteit van die opnamen 'heel redelijk', maar gaf aan dat deze met veel technisch vernuft en muzikaal gevoel prachtig gerestaureerd zijn. Wel wekte hij wat verwondering met zijn opmerking dat t.b.v. de serie bewust gebruikgemaakt wordt van opnamen van ouder dan 50 jaar, zodat die rechtenvrij kunnen worden uitgebracht.

Jong mens op het concertpodium

Mocht al de indruk bestaan dat de Edison Award en jazzmuziek alleen voor en door oudere mensen zijn, dan nam de winnaar in de categorie Jazz Internationaal die wel weg. De 29-jarige Christian Scott, die dezelfde prijs ook al won in 2010, stapte op sneakers en in spijkerbroek het podium op en won het publiek voor zich met de opmerking "I kinda like this place more than back home." Scott speelde twee liedjes van zijn bekroonde cd Christian aTunde Adjuah. Daarmee onderstreepte hij het oordeel van de jury: 'Christian is onbetwist *de* trompettist van zijn generatie'.

Nog tegoed

[Vorig jaar](#) kreeg de Portugese zangeres Mariza de Edison World voor haar album Fado Tradicional. Zij was toen echter niet in de gelegenheid het beeldje te komen ophalen. "Weliswaar treedt zij volgende week op hier in Eindhoven, maar dan zijn wij er met zijn allen niet", aldus De Kloet. Er was echter een mooie tussenoplossing bedacht. Precies op het moment van het Edison Gala trad de zangeres op in het Amsterdamse theater Carré. Daar kreeg zij door de Portugese ambassadeur in Nederland alsnog haar welverdiende award uitgereikt.

Ook Gregory Porter (winnaar Edison Jazz Vocaal voor zijn album Be Good) en Paul Simon (winnaar Edison DVD voor de documentaire Under African Skies, Graceland 25th Anniversary) krijgen hun prijs uiteraard nog overhandigd.

Dee Dee: magie

Na de pauze was het podium een uur lang voor Dee Dee Bridgewater. Zij vertelde dat ze dacht dat ze 'gewoon kwam optreden', totdat ze de dag van tevoren op internet las dat ze de Edison Oeuvreprijs zou krijgen. De uitreiking van het beeldje, door de 39-jarige locoburgemeester van Eindhoven Joost Helms, leidde nog tot hilariteit. "He could be my baby!" kirde Bridgewater, om te vervolgen: "Are you married?" Nu heeft de

zangeres enige ervaring op dat vlak. Dat bleek wel toen ze aangaf dat de meest orkestrale bewerkingen van haar optreden waren gemaakt door 'one of my husbands', Cecil Bridgewater. "I had three husbands and he was the first. Now that gives you something to talk about, doesn't it?", grapte ze.

Niettemin toonde de zangeres zich zeer vereerd met de prijs. 2012 is voor haar toch al een memorabel jaar, vertelde ze, want op 9 december wordt ze ingezworen als Doctor of Music aan de universiteit van haar geboorteplaats Flint, Michigan.

Behalve te lachen viel er ook veel te genieten tijdens het optreden van Dee Dee Bridgewater. Ze zong veel nieuw repertoire en verontschuldigde zich dan ook voor de grote muziekstandaard vol met uitgeprinte teksten. "Whenever I do something new, even at my old age, I'm a little nervous". Van die zenuwen was verder overigens niets te merken. Skattend, krioelend, flirtend, croonend en instrumenten nabootsend wond ze het publiek om haar vinger. Ook benoemde na elk nummer consequent de solisten van het Metropole Orkest. Een van hen verdient een speciale vermelding: de trombonist, met wie Bridgewater een sensuele geïmproviseerde call-response act opvoerde, en waarmee het strakke korset van een vastliggend orkestraal arrangement maximaal werd opgerek. Toen bleek, om maar een door de zangeres uitgevoerd nummer te citeren: 'The Music Is The Magic'.

Stitch Me Up, waarvoor ook Christian Scott weer op het podium kwam, was een ander hoogtepunt.

Het Edison Jazz/World Gala 2012 had zich geen betere slotact kunnen wensen dan Dee Dee Bridgewater. Zij schitterde een uur lang, en dat kwam niet alleen door haar groene glitterjurk.

Werner Schlosser